

societat

JORDI MOLINA jmolina@canvi.info

La dignitat i la justícia social es van unir un Primer de Maig més per reclamar millores en les condicions laborals

dels treballadors. Com és habitual en el Dia del Treball, les principals capitals catalanes es van tenyir de colors i de festa i, a ritme de timbals, van deixar clara una reivindicació social i sindical històrica: millorar les condicions als llocs de treball és sinònim de millorar la qualitat de vida de la societat i d'enriquir, per tant, la salut democràtica.

A Barcelona, més de 35.000 persones, segons fonts sindicals, es van repartir entre les diferents concentracions convocades per l'ampli ventall d'agrupacions de treballadors. Associacions d'actors, gremis com el de la construcció o l'hosteleria, mestresses de casa, col·lectius d'immigrants, jubilats, conductors i treballadors de tots els sectors van omplir el trajecte que uneix la plaça d'Urquinaona amb l'avinguda de la Catedral amb el lema "Treball digne, a tot arreu i per a tothom", encapçalada pels sindicats majoritaris, CCOO i UGT.

La manifestació va estar marcada per l'oposició sindical al fet que siguin els treballadors els qui pateixin en el seus salaris la preocupant desacceleració de l'economia espanyola. El secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Cosubiela i el líder d'UGT, Josep Maria Álvarez, van advertir que no permetrien cap moderació en el poder adquisitiu dels treballadors davant d'una classe política àmpliament representada.

Als assistents habituals a la cita de l'1 de Maig, com els diputats Joan Herrera (ICV), Anna Simó (ERC), el delegat del Govern Joan Rangel, i el mateix alcalde de Barcelona Jordi Hereu, s'hi va afegir una visita inesperada, la de l'e-

Primer de Maig: retrat d'un dia de lluita

Consens sindical contra la crisi

Milers de treballadors de Catalunya representats per un ampli ventall de sindicats van tenyir de reivindicacions un nou Primer de Maig amb una consigna unànime: la crisi econòmica no la pagaran els treballadors

Unes 35.000 persones, segons fonts sindicals, es van aplegar a Barcelona per celebrar un Primer de Maig marcat per la desacceleració econòmica. Una crisi que, com van advertir CCOO i UGT, no l'han de patir els treballadors.

xalcalde de l'Hospitalet i nou ministre de Treball del Govern d'Espanya, Celestino Corbacho, acompanyat pel president de la Generalitat, José Montilla.

Les reivindicacions no canvien

Aconseguir un sou mínim de 1.000 euros en els convenis col·lectius, regularitzar la situació contractual dels immigrants i el desplegament de l'Estatut per aconseguir un siste-

ma fiscal solidari amb Catalunya van ser les principals reclamacions de CCOO i UGT. "No ens cansarem de repetir que els salaris no són els responsables de la inflació, sinó les seves víctimes", reivindicava Cosubiela, que enguany compleix el seu darrer mandat com a secretari general de la CONC, després de 12 anys al capdavant de la formació. Cosubiela va insistir en la importància de les clàusules de revi-

sió, “més sagrades que mai”, i va titllar la patronal catalana de “carca” per no preveure de manera seriosa un tracte d’igualtat de sexes a les empreses.

El seu homòleg a UGT, Josep Maria Álvarez, es va posar com a exemple de persona immigrada i va dir als dirigents polítics que “els immigrants no són de treure i posar” i que “cal respectar-los com a persones que treballen honestament”. Pel que fa la crisi econòmica, Álvarez va dir que els salaris dels treballadors havien de quedar al marge de qualsevol reducció. “Els sous han de créixer d’acord amb els beneficis de les empreses”, va concloure el sindicalista abans que sonessin els primers acords dels himnes de *La Internacional* i *Els Segadors*.

Abans dels parlaments dels dos líders sindicals, Gabriel Ubach, de l’Unió Sindical d’Andorra (USD’A) va aprofitar la invitació a la manifestació barcelonina per reclamar justícia social al País dels Pirineus. Ubach va denunciar “la situació de descompensació social que es viu a Andorra, on “treballar és un esport de risc” i va comparar el país amb “un infern social”, per a alguns, i un paradís fiscal”, per a altres.

Diversitat sindical

CCOO i UGT, però, no es van menjar tot el pastís del Primer de Maig. Altres sindicats confederals, com ara la Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC), la Confederació Sindical Catalana (CSC), la Confederació Nacional del Treball (CNT) o la Confederació General del Treball (CGT) també es van manifestar per reivindicar les seves lluites. La CGT, que té el seu origen en la CNT, es va segregar del sindicat anarquista per mirar d’adaptar aquesta filosofia als nous temps. Avui compta amb més de 60.000 afiliats en tot l’Estat espanyol i aposta per un model anarco-

“Els salaris no són els responsables de la inflació, sinó les seves víctimes”, va reclamar el secretari general de CCOO, Coscubiela, que va titllar la patronal de “carca”

El líder de la CGT, Javier Zapata, va cloure l’acte sota els acords de l’himne ‘A las barricadas’

sociedad

sindicalista molt crític amb les estructures de poder dels sindicats majoritaris. Mentre que els anarquistes tradicionals de la CNT no han volgut participar en les eleccions sindicals, actualment la CGT és present en la majoria de taules i intervé en moltes negociacions col·lectives. És l'únic sindicat que ha donat suport a la petició dels dos dies festius per als treballadors de TMB, juntament amb el sindicat sectorial d'ACTUB. El secretari general a Barcelona de la CGT, Javier Zapata, en una manifestació independent que va aglutinar 1.000 persones, va posar l'accent en la necessitat d'aturar la desregularització, la precarietat laboral i l'especulació urbanística, a més de llançar un missatge als sindicats majoritaris: "Tant CCOO com UGT s'han allunyat històricament dels treballadors i s'han instal·lat en una dinàmica de despatx que impedeix entendre la realitat obrera", va retreure el líder anarcosindicalista, que defensa un model d'organització assembleari. Una crítica que també van compartir els 500 manifestants de la CNT, que es van concentrar a l'Arc de Triomf de la capital catalana

Amb el lema "La seva riquesa és la nostra pobresa", la Intersindical-CSC va sortir al carrer amb el suport de 500 persones. L'agrupació, que sense rebutjar la condició de sindicat de classe, es diferencia per una aposta nacional catalana, defensa un projecte sindical en què la llengua té un paper cabdal i els contactes amb qualsevol organització sindical estatal són inexistents. La secretària confederal de la Intersindical-CSC Isabel Pallarès va aprofitar el míting per recordar que un 18 per cent de la població catalana està per sota del llindar de la pobresa. "No és possible que la sinistralitat laboral a Catalunya sigui el doble de la mitjana europea", va sentenciar Pallarès en un acte que va estar

CGT, CSC i USOC (de dalt a baix) també es van manifestar per reivindicar la seva lluita.

marcat pel record al polític i sindicalista Francesc Layret, assassinat a mans dels pistolers de la patronal catalana l'any 1920.

El barceloní barri del Raval va ser l'escenari escollit per tancar l'acte de la USOC, que va agrupar 2.000 manifestants segons fonts

tària general del sindicat Antònia Gil. La sindicalista va apel·lar a la importància d'unir esforços entre totes les forces obreres federals del país, sobretot de cara al 7 d'octubre, data en què la Confederació Sindical Internacional (CSI) ha convocat una jornada d'acció sindical mundial.

Com cada any, el Dia del Treballador es va convertir en el dia de les reivindicacions. Entre l'agitació i les sigles dels sindicats més representatius, petites agrupacions demanaven atenció per exposar les seves legítimes lluites. És el cas del Sindicat d'Estudiants de Catalunya, contrari a la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) i, més recentment, oposat a la supressió del batxillerat nocturn per part de la conselleria d'Educació de la Generalitat que dirigeix Ernest Maragall "Sembla mentira que en un govern d'esquerres es vulgui privatitzar l'ensenyament i que els alumnes que estudiem i treballem no puguem optar pel batxillerat nocturn", va lamentar Laura Fajula, del sindicat estudiantil. ■

"CCOO i UGT s'han acomodats als despatxos i han perdut el contacte amb els treballadors", denuncia Zapata, de la CGT

sindicals. La confederació, que va demanar sense èxit formar part de la convocatòria unitària juntament amb CCOO i UGT, va exigir un nou sistema de finançament que permeti "l'impuls de la indústria, la conciliació horària i la mobilitat dels treballadors en transport públic", tal com va expressar la secre-